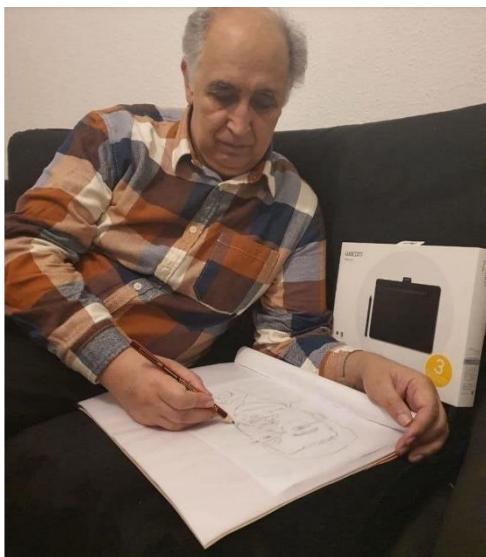

۲۰۲۳/۰۸/۲۲

نورزی بلخی، بشیر دودیال - مختصات افغانستان/محققین و مؤلفین

معرفی استاد «محمد رئوف مهدی» در قاموس کبیر افغانستان د افغانستان په لوی قاموس کی «محمد رئوف مهدی» پېژندنه

مهدیزاده کابلی (محمد رئوف مهدی) (زاده ۱۳۳۷ سنبله ۲۰ خورشیدی)، سیاستمدار، دانشنامه نویس، تاریخ نگار و دین شناس افغان این روزها نیاز به معرفی ندارد. او از کودکی به کتابخوانی علاقه داشت. ورزش زیبایی اندام را از چهارده سالگی با وزنهای سنگی آغاز کرد. او محصل رشته سیول بود که به نقاشی روی آورد. در سال ۱۳۶۰ خورشیدی از پوهنتون کابل فارغ التحصیل و در پوهنځی مهندسی به استادی پرداخت. به سال ۱۳۶۳ خورشیدی آواره شد و بیست سال در ایران به سر برد و به کار مهندسی اشتغال داشت. دین شناسی را از دروس حوزه شروع کرد و تاریخ و زبان شناسی تاریخی را نیز همانجا فراگرفت.

مهدیزاده کابلی با انتشار کتاب «درآمدی بر تاریخ افغانستان»، به جمع منتقدان تاریخ پیوست و به اعتقاد دکتر احمد جاوید، استاد پوهنځی ادبیات و رئیس پوهنتون کابل، او نویسنده ای توانای است، که تاریخ ایران و افغانستان را با دقت و ظرافت خاصی مورد تحلیل و بررسی قرار داده است.

بدین ګونه، وی از همان آغاز نویسنده‌ی به شهرت رسید و آثاری پربهای را در کارنامه خود دارد.

مهدیزاده، یکی از فعالان جنبش دموکراتی در افغانستان است و او در راستای اهداف این جنبش، در سال ۱۳۷۸، انجمن مهندسان افغان را بنیان نهاد و دو دوره ریاست انتخابی این انجمن را بر عهده داشت. در ضمن، او بار نمایندگی مهاجرین افغان در ایران را در هر دو لويه چرگه افغانستان بر دوش کشید و در کنفرانس برلین که از جانب بنیاد صلح سویس در مورد افغانستان برگزار شده بود، شرکت داشت.

او که از سال ۱۳۸۲ بدین سو، در آلمان زندگی می‌کند، در سال ۱۳۸۵، کارشناسی ارشد الهیات مسیحیت را از پوهنځی الهیات و معارف دینی پوهنتون خروجنیکن هلند به دست آورد. در سال ۱۳۸۷، ادامه تحصیلات خود را در رشته مهندسی مدیریت صنعتی و بازسازی ساختمان‌های کهنه در شهر درسدن آلمان به پایان رساند.

آثار و فعالیت‌های او را از لحاظ روشنگرایی و انسان دوستی با کارهای چامسکی مقایسه کرده‌اند.

کابلی یک سال پیش، درست وقتی که در اوج فعالیت‌های تخصصی و فرهنگی بود، متوجه ناراحتی هاضمه خود شد. اما تشخیص طبیبان آلمانی بسیار هولناک بود، سرطان معد!

او در حالی که در گیر توموری خبیث شده بود، هنوز با روحیه‌ای باور نکردنی کار خود را بسیار قوی تر از گذشته ادامه می‌داد. حتی زمانی که مراحل شیمی درمانی را طی می‌کرد. اما پس از عمل جراحی و برداشتن کامل معده، دچار درد و رنج فراوان شده و مدام سعی بر شکست بیماری اش دارد.

با این حال، جالب به ذکر است، در طی روزهای بستری بودن مهدیزاده کابلی در شفاخانه درسدن، در کنار خانواده، دوستدارانش با حضور بر بالین او جویای حال وی می‌شدند که همگی از روحیه‌ی بالای او به وجود می‌آمدند.

او به نقل از صائب تبریزی می‌گفت: «ما زنده به آنیم که آرام نگیریم، موجیم که آسودگی ما عدم ماست.»

د افغانستان په لوی قاموس کی د «محمد رئوف مهدی» پېژندنه

مهدیزاده کابلی (محمد رئوف مهدی) چی ۱۳۳۷د. کال د وړي پر شلمه نیټه نړی ته راغلی، یو نامتو افغان سیاستمدار، قاموس لیکوال، تاریخ لیکونکی او دین پوه دی. هغه له کوچنیوالی خڅه کتاب لوستلو سره مینه لره. تکریبت یې له خلور کلنی خڅه د "وزنه های سنگی" په تمرین پېل کړي. کله چې پوهنتون کی د سیول په څانګه کې

به صفحه قاموس کبیر افغانستان خوش آمدید

تیم بنیان گذار این قاموس آرزو دارد، داشته های این ګنجینه که نمایانگر اصالت افغانستان باستان است شما را تا حد لازم مدد رساند

انحصاری یعنی هم پیل کرده. په ۱۳۶۰ ل. کال له کابل پوهنتون خخه فارغ او د انجنیری په پوهنځی کې یې په تدریس پیل وکړه. په ۱۳۶۳ ل. کال کې له هیواده پرداز، شل کلونه یې په ایران کې تبر او هلتہ د مهندسي په چارو بوقت و دین پوهنې یې د حوزي له لوست خخه پیل او بیا یې تاریخ او تاریخي ژبیوهنه هم پای ته ورسول. مهدیزاده کابلی د «درآمدی بر تاریخ افغانستان» په نوم باندی خپل یو اثر څپور او په دی توګه د تاریخ په کره کتونکو کې وشمېرل شو. د کابل پوهنتون د پخوانی رئیس او د ادبیاتو د پوهنځی د استاد احمد جاوید په وینا: کابلی یو پیاوړی لیکوال دی، چې د ایران او افغانستان تاریخ یې په دقت او ځانګړي ډرافت سره تحلیل او ارزولی دی.

په دی ډول سره ګورو چې نوموری لا هماماغه دلیکوالی له پیل خخه، مشهورشو او ارزښتمن آثار یې ولیکل. مهدیزاده، په افغانستان کې د دموکراسی د غورځنک یو فعال غږی او د دغه غورځنگ د موخو د ترلاسه کولو په ترڅ کې یې په ۱۳۷۸ کال (د افغان مهندسانو ټولنه) جوره او دوه دوری د دی تولنۍ انتخابي رئیس و. په همدي مهال نوموری په ایران کې د افغان مهاجرو له خوا په دوو لویو چرګو کې، د مهاجرو استازی و. نوموری په هغه کفرانس کې هم ګيون درلود چې په برلین کې د سویس دسویی د بنست په نوبنت د افغانستان په اړه جور شو ی و. او س له ۱۳۸۳ ل. کال خخه را دېخوا په آلمان کې ژوند کوي، په ۱۳۸۵، کال کې یې د هالنډ د خرونيکن له پوهنتون خخه د الهیاتو او دینی معاريفو ځانګه کې د مسیحیت د الهیاتو له پوهنځی خخه ماستری ترلاسه کړه. په ۱۳۸۷ کې یې د نورو زده کړو لپاره د آلمان د درسدن په بنار کې د لرغونو ودانیو د بیارغونی اود صنعتی مدیریت د مهندسى په ځانګو کې زده کړو ته دوام ورکړ.

کولای شو چې د ده آثار او فعلیتونه د روشنگرگاری او انسان دوستی له پلوه د چامسکی له کارونو سره مقایسه کړو. کابلی له نن (۱۴۰۲). خخه یوکال مخکي، کله چې خپلو تخصصي او فرهنگي چارو کې بوقت و، د هاصمي ستونزی سره مخ شو. دا وخت د آلماني طبیانو تشخیص ویرونونکي و، دوى وویل چې د معدی په سرطان اخته شوی دی. هغه ته یو خیثه تومور پیدا شوی و، خو لا هم په حیرانوونکي روحيه ترپخوا هم لازیات په خپلو کارونو بوقت و. آن هغه مهال چې کله یې روغتیابي از مایستونه تر سره کېدل، هم د خپلو فرهنگي کارو په فکر کې و، خو کله یې چې د جراحی عملیاتو له امله معده په بشپړه توکه لري شو، له درد او کراو سره مخ شو. دا وختونه یې هم ناروغۍ ته د ماتې په ورکولو سره په زغم و ګال. کله به چې د درسدن روغتون ته دده دوستان د پوښتنی لپاره ورتل، د ده زغم او درد کاللو ته په حیران وو. په دی توګه د صائب تیریزی په وینا: «ما زنده به آنیم که آرام نکیریم، موجیم که آسودګی ما عدم ماست».

قاموس کبیر افغانستان